

henblik på forberedelsesfasen. Det er instituttets opfattelse, at instituttet anvender for få midler herpå, i hvilken forbindelse man skal erindre om, at der i instituttet er beskæftiget 29 forskere.

Det skal sluttelig bemærkes, at det i beretningen (side 13) oplyste, at salgspri- sen for instituttets publikationer fastsættes lig trykningsudgiften pr. eksemplar, ikke er korrekt, idet man fra januar 1966 har fulgt samme princip som Statens Tryknings- kontor ved fastsættelse af priser, nemlig at trykningsudgiften tillægges et beløb på $66\frac{2}{3}$ pct. foruden moms. Denne regel er kun fraveget i enkelte tilfælde, hvor der er til- lagt en lidt mindre procent af frygt for, at prisen skulle blive for høj.

Statsrevisorerne fremhæver i deres afsluttende kommentarer til revisionsde- partementets redegørelse „det betænkelige i, at der ad bevillingsvejen er foretaget væ- sentlige udvidelser i forhold til lovens bestemmelser uden fuldstændige og detaljerede oplysninger til bevillingsmyndighederne“.

Det har ikke været instituttet muligt at se, på hvilket grundlag denne udta- lelse fremsættes. Socialforskningsinstituttet har i de årlige bemærkninger til forslag til finanslov og tillægsbevillingslov fremlagt udførlige oplysninger, ligesom socialforsk- ningsrådet i dets regelmæssige beretninger om instituttets virksomhed, der har været fremsendt til ministerium og folketing, indgående har redegjort for instituttets arbejde.

Til de foran fremsatte bemærkninger til statsrevisorernes og revisionsdeparte- mentets beretning om socialforskningsinstituttet skal afslutningsvis føjes en udtalelse af mere generel karakter.

Der er i disse år en stigende interesse for anvendelse af samfundsvidenskabe- lige undersøgelser til lovforberedelse, planlægning og almen orientering på de socialpo- litiske, arbejdsmarkedspolitiske og miljøpolitiske områder, som socialforskningsinstitut- tet efter loven har en særlig forpligtelse overfor. Instituttets hidtidige arbejde og den offentlige anvendelse af forskningsresultaterne har bidraget til at stimulere denne inte- resse, hvad der viser sig i de mange velbegrundede forskningsønsker, som instituttet stilles overfor.

Det er en politisk afgørelse, i hvilket omfang man ønsker at fremme den an- vendte socialforskning. Under hensyn hertil kan man tilslutte sig forslaget i statsrevi- sorernes beretning om, at det „overvejes, om socialforskningens nuværende omfang og dermed denne forskningsandel i landets samlede forskningsmidler fortsat står i rimeligt forhold til behovet for socialforskning set i sammenhæng med behovet for andre forsk- ningsopgaver“.

Henning Fris.

Til socialministeriet: